

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اعتماد به نفس و کیفیت زندگی معنادان بهبود یافته NA

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی زیستن با کیفیت از منظر روانشناسی، مشاوره و مددکاری اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فاطمه واحدی - کارشناسی ارشد، گروه مشاوره، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

مهدی تبریزی - استادیار، گروه مشاوره، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اعتماد به نفس و کیفیت زندگی معنادان بهبود یافته NA مراکز معنادان گمنام شهر بادرود انجام شده است. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون، پس آزمون با گروه گواه و آزمایش بود. جامعه آماری این پژوهش کلیه معنادان بهبود یافته NA شهر بادرود در سال ۱۴۰۲ بودند که از بین آنها به شیوه نمونه گیری هدفمند تعداد ۳۰ نفر انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ابتدا هر دو گروه به وسیله پرسشنامه کیفیت زندگی سازمان بهداشت جهانی - فرم کوتاه (۱۹۹۶) و آزمون اعتماد به نفس آیزنک (۱۹۷۶)، به نقل از هرمزی نژاد و همکاران، (۱۳۷۹) مورد پیش آزمون قرار گرفتند و در ادامه فقط معنادان گروه آزمایش تحت ۸ جلسه درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (بر اساس کتاب راهنمای عملی پذیرش و تعهد هیز، استروسال، ۱۳۹۴) قرار گرفتند. بعد از اعمال متغیر مستقل در ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای بر گروه آزمایش، هر دو گروه مجدداً به وسیله همان آزمونها مورد ارزیابی قرار گرفتند. داده ها بوسیله نرم افزار SPSS و روش تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج حاصل از بررسی فرضیه های پژوهش نشان داد که روش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر اعتماد به نفس و کیفیت زندگی معنادان بهبود یافته NA مراکز معنادان گمنام شهر بادرود تاثیر داشت. ($P < 0/05$). بر اساس نتایج این مطالعه، پیشنهاد می شود از درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد جهت افزایش اعتماد به نفس و کیفیت زندگی معنادان بهبود یافته استفاده شود.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، اعتماد به نفس، کیفیت زندگی، معنادان، NA

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2010048>

